

[Holger Eriksen.]

ville det bare betyde, at grundejerens fordel ville blive så meget større, uden at der kom noget i kommunekassen. Det ville igen betyde, at lejerne ville komme af med den samme stigning i huslejen, men samtidig dermed også få et øget skattetryk. Jeg tror ikke, at lejerne i almindelighed kan være interesseret deri.

Der har også, som det fremgår af betænkningen, i udvalget været fremført tanker om, at det skulle kunne tillades kommunerne at lave en ordning for folk, der var fyldt f. eks. 65 eller ramt af sygdom, hvorved disse mennesker blev fri for at betale kommunale ejendomsskatter. De skulle ydes på den måde, at man i stedet år for år tinglyste den skat, som de således var blevet fri for, og således, at de skulle betale renter af lånet. Det ser meget tiltalende ud og har også mødt adskillig sympati. Skal man præcisere det nærmere, bliver der vel dog i og for sig ikke nogen væsensforskel på, om man laver en ordning på den måde og år for år øger vedkommende ejendoms prioriteter, eller man i stedet selv optager et prioritetslån og bruger det til at betale afgiften med. Der er naturligvis den forskel, at man ikke optager et nyt prioritetslån hvert år. Man bliver nødt til at tage det på et større beløb, og det vil så igen sige, at man får det rentetab, der fremkommer ved, at en banks eller et pengeinstituts udlånsrente er betydeligt større end indlånsrenten. Det ville man komme uden om; til gengæld vil man få de årlige udgifter til tinglysning, og de er heller ikke så små, så jeg ved ikke, hvor meget der i det lange løb vindes ved en sådan ordning. Men udvalget har været enig om at henstille til den højtærede indenrigsminister at undersøge dette forhold og eventuelt på et eller andet tidspunkt fremkomme med bemærkninger derom.

Jeg skal ikke sige mere om ændringsforslagene, men bare i almindelighed anbefale regeringspartierne ændringsforslag til vedtagelse og oppositionspartiernes ændringsforslag til forkastelse.

Thisted Knudsen: Ved sagens første behandling her i tinget udtrykte jeg på mit partis vegne det håb, at det ville være muligt i det udvalg, der blev nedsat, at

få etableret realitetsforhandlinger mellem regeringspartierne og venstre og de konservative. Jeg må konstatere, at dette håb ikke er gået i opfyldelse. Jeg bebrejder for så vidt ikke det ærede medlem hr. Holger Eriksen noget. Vi er jo meget langt fra hinanden i spørgsmålet om jordbeskatning, og jeg forstår det ærede medlem sådan — det er vel også i overensstemmelse med hans nye program — at det, man tilsigter fra hans partis side, er fuld grundskyld, og når man tilsigter fuld grundskyld, går man rundt, som det ærede medlem gør, og fortæller befolkningen, at en lettelse af jordskatterne vil betyde højere ejendomspriser, og så priser man det kommunale selvstyre og en lang række andre forhold. Jeg erkender blankt, at jeg intet havde ventet af det ærede medlem.

Men jeg tilstår, at jeg personlig er meget skuffet over det ærede medlem hr. Kirkegaard, som jo repræsenterer det radikale venstre. Jeg fik et håb, da jeg hørte hans tale ved første behandling, hvori han karakteriserede dansk landbrugs stilling, som han var i stand til at se den, indefra — hvad jeg åbenbart ikke skulle være — på denne måde: vi lever af et lille produktionsudbytte samt en gevinst ved værdistigning. De to ting gør det muligt for en landmand at eksistere. Det var klare ord, men hvis man logisk havde fulgt disse ord op, ville man have indtaget et andet standpunkt til de foreliggende forslag, end det ærede medlem og hans parti har gjort. Der er et lille produktionsudbytte, det erkender man blankt. Burde man så ikke have stræbt efter ved beskatningen af landbrugets jord at gøre dette udbytte en smule større? Hvad har det ærede medlem egentlig bidraget til? Til at skabe mulighed for, at det bliver endnu mindre.

Jeg ville ønske, at det ærede medlem ville sætte sig ved sin mesters fødder, den højtærede finansminister, som har skrevet en bog om skattepolitik. Det var professor Kjeld Philip. Med stor ærbødighed kunne jeg anmode finansministeren om at repræsentere denne bog, hvori der også er et afsnit om skattepolitik i forbindelse med de faste ejendomme. Professor Philip var meget forsigtig — det skal man jo være, når man er videnskabsmand — men jeg har med stort udbytte læst bogen og været tilfreds